

Simon Petrus

Mattheüs 26: 69-75

Van de 12 discipelen van Jezus is hij wel de bekendste.

Van niemand wordt ons in het evangelie zoveel verteld als van deze stoere visser uit Galilea.

Simon ... de visser.

Iemand die tegen de stormen op het meer en tegen de stormen van het leven opgewassen is.

Simon staat zijn mannetje.

Op zekere dag was Jezus de rabbi uit Nazareth langs de Jordaan gekomen.

Hoe Simon daar terecht was gekomen?

In ieder geval ... Jezus roept en Simon volgt.

En zo is Simon bar Jona / de zoon van Jona / de zoon van Johannes, één van de eerste volgelingen, een discipel van Jezus van Nazareth geworden.

Een vissers-mens wordt mensen-visser.

Zo kan je leven ineens radicaal veranderen.

Als Jezus Christus bij je langs komt.

Als de Zoon van God een beroep op je doet.

"Volg Mij!"... Wat doe je dan?

Simon, bar Jona, is Jezus gevolgd.

Door de Jordaanstreek naar zijn geboortestreek in Galilea.

Van Galilea naar Judea, naar de stad van God, Jeruzalem.

In de hof van Gethsemané, in de voorhof van de hogepriester, rond het kruis van Golgotha.

Simon, bar Jona, is erbij.

*

Simon: Als ik hem wat typeren mag:

Een mens met uitersten: met ups en met downs.

Een emotioneel en impulsief mens.

Hij is - in de kring van Jezus' discipelen - altijd 'haantje de voorste'.

Een grote mond en een klein hartje.

Een paar voorbeelden uit zijn leven:

* Door het geloof loopt Simon op het water, zinkt weg en schreeuwt: "Here, red mij."

* Op de berg der verheerlijking: 'Zullen wij drie tenten opslaan, voor Mozes, voor Elia en voor u?'

* Bij de voetwassing: "Here, niet alleen mijn voeten, maar ook de handen en het hoofd."

* In de hof van Gethsemané: een zwaard, een oor eraf en een wegvlochtende Simon.

* Na zijn verloochening: als een geslagen hond kruipt hij in alle eenzaamheid weg.

Simon bar Jona, een mens van tegenstellingen.

Aan de ene kant is zijn hart vol van liefde voor Jezus.

Aan de ander kant kan hij beslist geen streep halen door zichzelf.

Herkenbaar, vind u niet?

*

We zien Simon zitten, zich warmend aan het vuur.
In het hol van de leeuw.
In de tuin van de hogepriester.
Opeens ziet en hoort Simon de klap die zijn geliefde Meester, in zijn gezicht krijgt.
Zouden de slavinnen van de hogepriester zijn reactie hebben opgemerkt?
Hij wordt herkend: "Hoor jij ook niet bij die Nazarener?"
"Ik niet!" klinkt het voor de eerste keer.
Onthutst gaat hij naar buiten ... naar het voorportaal.

Maar weer is er een slavin die meent hem te herkennen.
"Die man hoort bij die rabbi uit Nazareth."
Opnieuw ontkent Simon het ten stelligste.
"Ik weet niet en begrijp niet wat je zegt."

Er wordt nog scherper op hem gelet.
Eén van de omstanders weet het zeker: "Je hebt jezelf verraden, jij bent ook een Galileër!"
"Ik ken die mens niet!" klinkt het voor de derde maal.
En terstond kraait er een haan.
Voor de tweede keer.
En Simon bar Jona herinnert zich Jezus' woorden.
Verslagen, huilend van verdriet druipt hij af.
Wat niemand van hém had verwacht - en hijzelf niet in het minst - is nu gebeurd.
Hij is gebroken.
Schaamte, schuldgevoel.
Zoveel hield hij van zijn Meester.
In deze nacht verloor hij alles wat hij had: zijn hoop, zijn verwachting, zijn vertrouwen, zijn Meester en zichzelf.

*

Verloochening (daarin zit het woordje: leugen).
Zou Simon Petrus zo geliefd en zo bekend zijn ... omdat wijzelf ons zo goed in hem kunnen herkennen?
* Geroepen door Jezus: "Volg Mij!"
* Belijdenis van je geloof: "U bent alles voor mij!"
"Zonder U wil en kan ik niet leven en niet sterven!"
Maar daarna.
Ná dat hoogtepunt in je leven.
Als je weer midden in de werkelijkheid van het dagelijks leven staat.
Als mensen op je gaan letten en je kritische vragen gaan stellen.
Wat zeg je dan?
Wat dóe je dan?
- Kom je er dan voor uit waar je voor staat?
- Vertel je die ander wat je nu echt gelooft?
- Kom je er voor uit dat je ook bij Jezus hoort?
Zo'n Petrus-figuur ... wat lijken we toch veel op hem.

*

Simon Petrus: een mens als u en jij en ik.
Hij wordt door Jezus geroepen om te volgen.
Hij belijdt spontaan en zonder enige reserve zijn geloof.
Hij verloochent zijn Meester waar Hij bij staat.
En toch ... toch is er die hartstochtelijke liefde die alles overwint.
Het lijkt achteraf gezien allemaal zo gemakkelijk.
Maar voor Simon Petrus is discipel-zijn niet gemakkelijk geweest.
Met vallen en opstaan.
Met belijden en verloochenen.
Maar ook voor hem is er vergeving en verzoening.
Maar ook voor hem is er genade door het bloed dat Jezus heeft gegeven.
Dat is ook onze troost en ons houvast.
Ook voor mensen die Hem hebben verloochend / die Hem hebben verraden ... gaat Jezus de weg naar het kruis.

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad,
dat Hij zijn enig geboren Zoon gegeven heeft,
opdat een ieder die in Hem gelooft,
niet verloren ga, maar eeuwig zal leven."